

РЕШЕНИЕ

№ 6388

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **3593** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК:[ЕИК] срещу Решение № Ц - 11 от 01.04.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението тъй като е постановено при съществено противоречие с материалния закон, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му и несъответствие на акта с целта на закона. Твърди се, че решението в оспорената му част – т.3 е незаконосъобразно и противоречи с разпоредбите на чл.23, т.5 и чл.31, т.1, т.2 и т.4 от ЗЕ, поради неспазване изискванията утвърдените цени да възстановят икономически обосноваването разходи за лицензионната дейност на дружеството и да осигурят икономически обосновавана норма на възвръщаемост на капитала. Жалбоподателят счита, че промяната на ценовите параметри на електроенергията и топлоенергията, което се явява пряка правна последица от обжалваното решение ще доведе до огромни загуби на дружеството. Моли съда да отмени административния акт в обжалваното му част като незаконосъобразен.

В с.з. жалбоподателят не се представлява.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. По съображения изложени в с.з., в които излага твърдения, моли, тя да не се уважава. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 46-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл.168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Във връзка с подадено от [фирма] заявление с вх. № Е-15-20-21#1 от 11.03.2020 г., за изменение на цени, по които общественият доставчик продава природен газ на крайните снабдителите и на лицата, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия от 01.04.2020 г., в изпълнение на Заповед № З-Е-39 от 13.03.2020 г. на председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), е извършен анализ относно необходимостта от изменение на утвърдените ценообразуващи елементи на цените на електрическата и топлинната енергия на дружествата от сектор „Топлоенергетика“, респективно от изменение на тези цени по време на ценовия период. Резултатите от извършения анализ са отразени в доклад с вх. № Е-Дк-241 от 17.03.2020 г. (Докладът), приет с решение на КЕВР на закрито заседание по т. 2 от протокол № 67 от 20.03.2020 г. Със същото решение, Комисията е открила производство за изменение на цените на топлинната енергия и на преференциалните цени, съответно премиите по чл. 33а от ЗЕ, на електрическата енергия, произведени от топлоелектрически централи с комбиниран начин на производство.

С писмо с вх. № Е-14-04-5 от 26.03.2020г. [фирма] прави възражение срещу предложените с Доклада прогнозни цени от 01.04.2020г. с аргумент, че наред с непризнатите възражения по Решение № Ц-18 от 01.07.2019г., сравнението на предложените от КЕВР цени на електрическа и топлинна енергия от 01.04.2020г. спрямо действащите в момента цени, утвърдени с Решение № Ц-18 от 01.07.2019г. според дружеството показва, че финансовият резултат ще се влоши с около 585 х.лева. На база направен от дружеството анализ се изразява становище, че процентното намаление на цената на електрическа енергия с 26,90 % е прекалено голямо, в следствие на което приходите от електрическа енергия намаляват значително в размер по-голям отколкото е компенсацията от намаляване разходите за природен газ. В тази връзка е направена справка за финансовия резултат от промяната в цената на природния газ за периода 01.04.2020г. – 30.06.2020г.

Въз основа на приобщените по преписката писмени доказателства е постановено и оспореното Решение № Ц - 11 от 01.04.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което в частта му по т.3 на [фирма] са утвърдени:

3.1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 153,25 лв./MWh

3.2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 62,76 лв./MWh

3.3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 71,68 лв./MWh

3.4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 67,13 лв./MWh

3.5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 3.1, т. 3.3 и т. 3.4:

Необходими годишни приходи – 62 906 хил. лв., в т. ч.:

о Разходи – 60 923 хил. лв., от които условно-постоянни – 15 443 хил. лв. и променливи – 45 480 хил. лв.

о Регулаторна база на активите – 35 223 хил. лв.

о Н. на възвръщаемост – 5,63%

Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 297 000 MWh

Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 207 400 MWh

Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 37 600 MWh

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения: Решението в оспорената му част е издадено от компетентен административен орган в съответствие с правомощията му. На основание чл.21, ал.1, т.8 от ЗЕ Комисията осъществява регулиране на цените в случаите, предвидени в този закон. Разпоредбите на чл.30, ал.1, т.3 и т.4 от ЗЕ определят, че на регулиране от Комисията подлежат цените, по които производителите продават топлинна енергия на топлопреносното предприятие и на пряко присъединени клиенти и по които топлопреносното предприятие продава топлинна енергия на клиенти. Съгласно чл.33, ал.1 от ЗЕ Комисията определя преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия. Преференциалната цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централите с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия се определя по начина, посочен в, ал.3 на чл.33 от ЗЕ, а именно на база индивидуалните разходи за производство и добавка, определена от Комисията по групи производители и по критерии съгласно чл.24, ал.1 и, ал.2 от НРЦЕЕ.

Решение № Ц - 11 от 01.04.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е прието при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на комисията, който съответства на изискванията на закона, подписано е, поради което, съдът намира, че същото е издадено от компетентен орган. Решението е издадено и при спазване на изискването за форма, установено в разпоредбата на чл.59 АПК, съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Решение № Ц-11 от 01.04.2020г. е постановено при спазване на процедурата, регламентирана в ЗЕ и двете приложими наредби - НРЦТЕ и НРЦЕЕ. Решението на регулаторния орган е взето при извършена преценка на заявленията и обсъждане на становищата на заинтересованите лица на закрито заседание на комисията, след което е публикувано. Не се констатират и нарушения на административно-производствените правила при постановяването на оспорения акт, не е ограничено правото на заинтересованите лица да изразят своите становища, включително и да представят необходими доказателства, което право е надлежно упражнено от жалбоподателя в административното производство. Въз основа на извършената проверка за законосъобразност по този показател, настоящата съдебна инстанция, прави извод за липсата на съществени процесуални нарушения, обосноваващи отмяна на акта на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

В оспорената му част решението на КЕВР е постановено при противоречие с материалния закон.

Съдът дължи произнасяне и по законосъобразността на акта на основание чл.168, ал.1, вр. с чл.146, т.4 от АПК, като за целта се изследват и преценят приложимите материалноправни разпоредби и методите за регулиране на цените, правилата за тяхното образуване, определяне и утвърждаването на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство по реда на НРЦТЕ и НРЦЕЕ, както и Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода "норма на възвръщаемост на капитала", приети с протоколно Решение № 116 от 26.06.2018 г. по т.1 от Комисията на основание чл.36, ал.1, изр. второ от ЗЕ, действащи към момента на постановяване на оспореното Решение № Ц-11/01.04.2020 г.

Правната рамка на метода на ценово регулиране "норма на възвръщаемост на капитала" се съдържа в ЗЕ, в приложимите наредби -НРЦТЕ и НРЦЕЕ и в Указанията на КЕВР. Съгласно чл.3, ал.2, т.1 от НРЦТЕ това е метод, при който Комисията след проведен регулаторен преглед утвърждава цени и необходими годишни приходи на енергийното предприятие за регулаторен период не по-кратък от една година; следващ регулаторен преглед се извършва по решение на Комисията или по заявление на енергийното предприятие при съществени отклонения между одобрените и отчетените елементи на необходимите приходи. По смисъла на § 1, т.15 от Допълнителните разпоредби на НРЦТЕ и § 1, т.15 от Допълнителните разпоредби на НРЦЕЕ "регулаторен преглед" означава дейност, при която Комисията извършва анализ и оценка на отчетната информация за базисната година и прогнозната информация за следващ регулаторен период, предоставена от енергийните предприятия. В резултат на регулаторния преглед, при прилагане на метода "норма на възвръщаемост на капитала", Комисията утвърждава прогнозните необходими приходи и цените на енергийните предприятия, включително икономически обосноваването на разходи и възвръщаемост на капитала.

При изпълнение на правомощията си за ценово регулиране Комисията се ръководи от принципите по чл.23, чл.24 и чл.31 ЗЕ. В чл.23, т.4 от ЗЕ е регламентирано правомощието на комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните дружества и клиентите. Ето защо правомощията на КЕВР предполагат оценка и анализ на предоставената информация с оглед на нейната точност и икономическа обосновааност, поради което комисията няма задължение да приеме еднозначно предложенията на енергийните предприятия. При изпълнение на регулаторните си правомощия Комисията се ръководи от принципа по чл.23, т.5 от ЗЕ за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и видовете клиенти. Изпълнявайки това свое законово задължение и в съответствие с принципа на чл.8, ал.2 от АПК, че в пределите на оперативната самостоятелност при еднакви условия сходните случаи се третират еднакво, КЕВР следва да прилага към всички дружества, адресати на процесното решение, общ подход при определяне на цените на електрическа и топлинна енергия и общи принципни положения относно извършените допълнително корекции, но съобразно специфичните особености на дружеството. В чл.31 от ЗЕ се изисква цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин, да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и да възстановяват икономически обосноваването на разходи за дейността им, включително разходите за: управление, експлоатация и поддръжка на енергийните обекти; поддръжане на резервни и регулиращи мощности, необходими за надеждно снабдяване на клиентите; доставка и поддръжане на

резервите от горива; ремонти; амортизации; съхраняване и преработка на отработено ядрено гориво и радиоактивни отпадъци, извеждане на ядрени съоръжения от експлоатация и ядрена безопасност; балансиране на електроенергийната система.

Съдът намира, че в нарушение на материалния закон Комисията не признава в заявения размер разходи, присъщи на лицензионната дейност на Т. П., относими към регулаторния период - за закупуване на квоти за въглеродни емисии. Жалбоподателят е дружество, за което са предвидени безплатни емисионни квоти, но които съгласно схемата за безплатно разпределение намаляват ежегодно за всички оператори на инсталации. Този ценообразуващ елемент представлява променлив разход по смисъла § 1, т.10 от ДР на НРЦТЕ, тъй като пряко зависи от количествата произведена от дружествата топлинна и електрическа енергия. Разликата между отделените въглеродни емисии при комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия през предстоящия прогнозен период 01.07.2019 г. – 30.06.2020г. и разпределените на дружеството безплатни емисионни квоти представлява количеството емисионни квоти, които дружеството трябва да закупи. На основание на чл.48, ал.1 от Закона за ограничаване изменението на климата операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, са задължени до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. За неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталацията се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти. Въз основа на тези законови задължения жалбоподателят трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл.8, ал.1 и чл.32, ал.1, т.1 от НРЦТЕ.

КЕВР е приела общ подход при изчисляване на разходите за закупуване на квоти, като от изчислените прогнозни емисии за емитиране на база на прогнозните количества горива се приспадат предвидените безплатни квоти, които се разпределят на топлофикационните дружества по чл.10а и чл.10в от Директива 2003/87/ЕО (половината количество безплатните квоти за 2019 г. и половината количество безплатните квоти за 2020г.). Приложеният с Решение № Ц-11/01.04.2020 г. от Комисията подход води до липса на признаване на разходи за закупуване на емисионни квоти за периода 01.01.2019 г. - 30.06.2020 г., направени от Т. П. ЕАД. Горното съставлява нарушение на Глава Втора, Раздел I, т. 20.11. и т. 20.12 от Указанията. Следователно в състава на признатите от Комисията разходи остават невключени разходите за закупуване на емисии въглероден диоксид за базисния ценови период, с което се намалява възвращаемостта на дружеството в противоречие с метода на регулиране „норма на възвращаемост на капитала“.

Съгласно чл.49, ал.1 от Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия за енергийните предприятия, спрямо които се прилага методът „норма на възвръщаемост на капитала“, решението на КЕВР следва да включва прогнозните необходими приходи на енергийните предприятия, включващи икономически обосновани разходи за дейностите по съответните лицензии, регулаторната база на активите и нормата на възвръщаемост на капитала.

Съдът счита, че разходите за осъществяване на лицензионната дейност по производство на електрическа енергия на Т. П. Е. за достъп до електропреносната мрежа са присъщи и необходими. Това са присъщи разходи, които всеки енергиен

производител извършва и които произтичат от законовото задължение на всички енергийни производители по чл.104, ал.2 от ЗЕ. Невъзстановяването им противоречи на разпоредбите на чл.31, ал.1, т.4 от ЗЕ, съгласно който цените на енергийните предприятия следва да се регулират по начин, който да възстановява икономически обосноваваните разходи за дейността им, включително разходите за достъп до електропреносната мрежа.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че утвърдените с Решение № Ц-11 от 01.04.2020 г. на КЕВР в частта му по т.3, по отношение на жалбоподателя, считано от 01.04.2020 г., пределни цени на топлинната енергия, преференциални цени и премии за електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране "норма на възвръщаемост на капитала", са формирани при противоречие с нормативните разпоредби, поради което актът, в оспорената му в настоящото производство част, е незаконосъобразен като противоречащ на материалния закон.

На основание изложеното съдът намира, че жалбата е основателна. Решение № Ц-11 от 01.04.2020 г. на КЕВР в обжалваната му част по точка 3 следва да бъде отменено на основание чл.146, т.4 от АПК, като преписката следва да се изпрати на КЕВР за ново произнасяне в едномесечен срок, считано от влизане на решението в сила и съгласно дадените в мотивите на настоящето решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода от спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер от 50 лева, представляващи държавна такса.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 46 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ц-11 от 01.04.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта по точка 3, с която по отношение на Т. П. АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], Източна Индустриална Зона № 128, се утвърждават пределни цени на топлинната енергия и преференциални цени и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране "норма на възвръщаемост на капитала", считано от 01.04.2020г.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне в едномесечен срок, считано от влизане на решението в сила, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да плати Т. П. АД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор инж. Й. В. В., деловодни разноски в размер на 50 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: